

ناومندی رھا
از جہاں و باؤنگر مندوہ

زامدار قادری

موریدی حیرت زده تی
پہ روانہ م

Avan - B-oma
- nurse -

موریدی حهزرتی
په روانه م

ناوندی رها
بؤ چاپ و بلاوکردنه وه

به ریوه بهری گشتیی
ناوه ند: زامدار قادری
به ریوه بهری چاپ و
بلاوکردنه وه: ئه یاد نادر

ههولیر، بازار پی رۆنشنبیری، ته نیشته پاریزگا

+964 750 406 6674

Nawandi Raha / ناوندی رها

ناوندی رها
بؤ چاپ و بلاوکردنه وه

موریدی حەزرەتی

پەروانەم

ئامادەکردن و وەرگیرانی

زامدار قادری

چاپی یەكەم | ۲۰۲۰

ژماره ی بلاوگراوه: 00

ناوی کتیب: موریدی هزاره تی په روانه م
ناماده کردن و وهرگیرانی: زامدار قادری

دیزاینی ناوه وه: نه یاد نادر

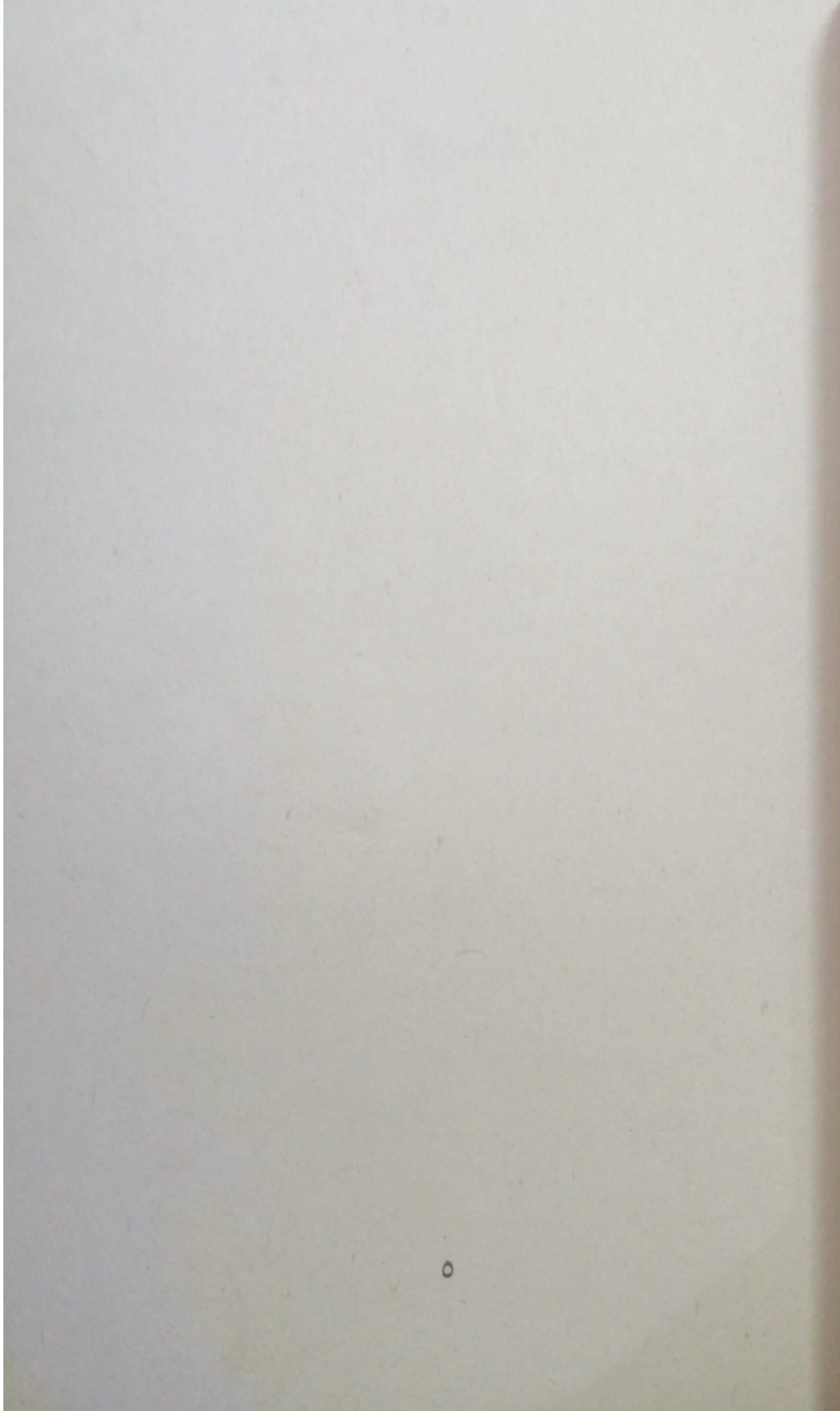
دیزاینی بهرگ: به سام مه محمود

سالی چاپ: چاپی په که م (۲۰۲۰)

تیراژ: ۱۰۰۰ دانه

له بهر یوه به رایه تی کتیبخانه گشتییه کان ژماره سپاردنی
(۴۴۵) لی سالی ۲۰۲۰ لی پیدراوه.

© مافی رایشان و له بهر گرتنه وه ی بو ناوه ندی رها پاریزراوه.

تہ نیا حاجی

Tanya Haji | تہ نیا حاجی

public channel

Description

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

♥ چہ نالیک تاییہت بہ کتیب و بابہتی جیاواز ♥

ئہم کتیبہ لہ لایہن { ئاقان بہ ہجہت }
کراوہ بہ دیاری بو خوینہ ران

چہ نال

<https://t.me/tanyahaji7>

t.me/tanyahaji7

Invite Link

پیش چوونہ ژوور

حەوت دەلاقەى ئىمانىي بۇ ئەو دلانەى پەرۆشى دىدارن.

* رۆژانە بە بەردەم مالى خەيالدا پياسە دەكەيت.

هەمىشە حەز دەكەم پىت بلىم:

بوەستە ئازيز!

قسەيە كم بۇ گوتن هەيە.

نىگايە كم بۇ بينين هەيە.

كەچى دل بەر.

نە تۇ -بى فەرموو- دىتتە پىش؛

نە من شەرمى -فەرموو-م دەشكى!

* پەنجەرەى پرسىيار بەسەر باخى بىرەوهرىيت بکەرەوہ و

بۇنى گولەکانى تىفکرىن، بە هەموو وجودتا پەرشوبلاوکه.

به پهنجی ههست و هۆشمه ندییت ته می ئاوینهی خه یالت

پاکژکوه و، لئی بنووسه:

سروش کتیبی داناییه و، هه رکهس به دل موتالایکا،

هه م مانا و مه عریفهت، هه م مرۆقبوون و حه قیقهت،

چه شنی چرا بو زینده گیی، له رۆحیدا ده دره وشینه وه.

* هه موو ئه و مه زنه مرۆقانهی له میژوودا ده رکه وتوون و،

کاریگه رییان به سه ر کۆمه لگای خو یان و مرۆقایه تییه وه هه بووه و،

شوینده ست و بیروباوه رییان له واقیعدا دیار بووه،

هۆکاره که ی له بهر دوو شتی سه ره کی بووه:

یه که م/

په یام و بیر و بهرنامه یه کی مرۆیی بالایان هه بووه و، خو شیان

نموونه ی په یامه کانیا ن بوونه.

دووه م/ نه ترس و نه بهز و نه بهرد بوونه له گه یان دنی په یامه کانیا ن

و، رووبه روو بوونه وه ی هه ر ته نگوچه له مه و هه ر سته م و

ستەمكارانىك، بە تايىبەتى كە رېنگر بوو بن لە بەردەم خودى پەيامە
مەزنى كە و، بە گشتى ماف و ئازادىيە رەواكانى مروف.

* كەسيك كە زووتر بريارى هەلەبوونى پەيام و بىر و بەرنامەى
تۆى داو، دانايى نىيە پرووبە پروو گفتوگۆى لە گەل بكەيت!

چاكتەر وايە، ناراستەوخۆ و وردە وردە و بە پلەبەندى،

خال و بەند و بنەما سەرەككەيەكانى بىرکردنەو و دیدگای خۆتى
پى ناشنا بكەيت.

* وەختى تۆ خاوەن بىرکردنەوئەيه كى تايىبەتى و، كۆمەلگاش لە
ئاست ئەو بىرکردنەوئەيهت نىيە و، هاوړى و هاوړا و هاوړازىكت
نىيە تىت بگات و لە زمانى دل و فيكرت حالىي بيت، ئىتر تەنيا
دەمىنئەوئەيهتەو لە كۆمەلگادا و كەسيك شك نابەيت هاوړوچوون و
بىرکردنەوئەيهت بيت.

ئەودەمە تۆ تەنانەت لە كۆمەلگای خۆت و لەناو هاوړمانانى

خۆت و لەناو خانەوادەكەى خۆشتدا هەر تەنيايت.

ئاخر ئاشنايى ئەوئەندەى پەيوەندىي بە هاوړايىهوه هەيه،

ئەوئەندە پەيوەندىي بە پىكەوئەبوونى جەستەيىهوه نىيە!

* بۇ رزگار كوردنى دلى بەرانبەرەكت و، خستەسەر رىنگاى
راستىيى و پتەوكوردنى كەسايەتى و بنبر كوردنى رەوشتى ناپەسەند
تىايدا، لەسەرەتاوہ:

گوى بەلا سارىي و ژىرفەرمان نەبوونەكانى نەو مەدە و،
وہا زوو بىي ھىوا و دلزوير مەبە.

ھەمىشە نەوہت لەبىر بىت، كە تۆ چەشنى فریادرس و
رىنموونىكار لە خزمەتى نەو دايت، نەك زۆرانباژىك لە پىشبركىي
بردنەوہ و بەزاندى نەودا.

* نەوہى رىبوارى رىي مەعنەوييەتە و وہا برىيارىداوہ
ماھىيەتى ھەقايق و نەسراپى قەلبىي بىستى و بىيىنى و
تيفكرى و چىژ بكات، دەبى نە تەنيا گلەيى لە خوى بنبر و بە
كۆتا بەيىت، نە تەنيا بەزمان وشە و دەنگ لە خۆيدا كپ بكات،
بەلكو ناخ و دل و گيان و خەيال و ھەست و نەست و تەواو
زەرپراتى وجوودىشى بىدەنگ بكات و سەراپايان بكاتە گوى بۆ
بىستنى ھەقىقەتە پەي پىنەبراوہ ئىلاھىيەكان.

وہى چەندە سەختە نەم چەشنى رىبوارىيە و، چەندەش كەمن
ژمارەيان، خودا!

* بهیله شتیکی خۆشت پیلیم،

خۆش، مه به ستم هی ناخمه. ناخیک که ته گهر خاوه نه که ی نه یه هوی که س ناتوانی سهر به ژووره تایبه تییه کانی ناوی بکات و، په ی به نه یییه کانی نیو خه زنه گه وه ره یینه کانی بیات. ته و نه یییه نه ی له گهل زه من و ته زمون دو ستایه تییه کی گیانی به گیانیان هیه و، چه شنی سه رمایه و کالایه کی گرانبه های مه عنه ویی هه ژمار ده کرین.

ده مه وی بلیم: مرؤف ته مه خلوقه شکۆ مه نده یه، که به ئاسان پیناسه ی نا کریت. ته ته نانه ت دوا ی ته هه موو هه زار ساله له ته مه نیشی، هیشتا ههر په یی به نه یییه کانی وجوودی خوی نه بردووه و، ته سلهن هه موو توانا کانی نه ک ههر به کار نه بردووه، به لکو نه شیدۆ زیوه ته وه.

ده مه وی پیت بلیم: له بیرته که تو مرؤفی؟

بمبووره به خراب تیمه گه، پرسیاره کهم بو ته وه نییه له وه لامدا بلیی: بو مه گهر ئاره لم! یان دار و دره ختم!؟

نا مەبەستم ئەو نىيە. ئەگەر چىي ئاژەلان، ئاسمان و زەوىي و ئا و دار و درەخت و سەوزايى و بالئندە كانىش، ھەر مەخلوقى خىرمەند و زەرورن بۇ ژيان و دونيا.

بەلام تۆ مروقى.

مروقى بەو مانايەي كە مەخلوقە شكۆمەند و سەنگىنە كەي وجودە و، بەرپرسىيارە لە بەرپۆبەردنى دونيا و ژيان و كۆمەلگاي مروقىيەتي.

بەرپرسىيارىتيەك، كە دەبى ھەم دونيا و ژيان بە جوانى و سەلامەتي بەيلىتتەو. ھەم تەبايى لە مالى مروقى نەشيونى و ئارامىيان تىك نەدات.

ئىستا زانیت دەمەوى چىي بلىم؟ زانیت بۆچى پرسىيار دەكەم كە نايا لە بىرتە مروقى؟

ئاخر مروقى يانى ئەو مەخلوقەي دەبى بژيىتتەو، نەك بمرىنى و بكوژى.

يەعنى ئەو مەخلوقەي دەبى دونيا ئاوەدان بكاتەو، نەك كاولى بكات.

دەبى ژيان خوشكات، نەك بيكاتە مەيدانى جەنگ و ئاشووب.

دەبىي وانەي عەشق و تەبايى بلىتتەو، نەك كىتئىي مرؤقبوون و
ئاكار و ئازادىي بدرىئى.

مرؤف، دەبىي ناسنامەي جوانى و ئەوين و ئارامىي بيت، نەك
ئاشووب و ئاژاوه.

ئەو دەبىي گۆرانىي لەسەر زار بيت، نەك جنىو.

ئەو دەبىي پايسكلسوار بيت، نەك فرؤكەوان.

ئەو دەبىي بىربكاتەو، نەك سەنگەر دروست بكات.

ئا بەلى، ئەو دەبىي كىتئىي لەدەست بيت، نەك تفەنگ.

ئەو دەبىي مرؤف بيت، نەك بكوژ.

ئەو دەبىي ديارىبەخشى ميوەي مەحبەت بى، نەك
گوزالكفرؤشى رق و كىن.

تۆ لەبىرتە كە مرؤفى؟

ئىستا زانىت بو دەبىي لەبىرت بى كە مرؤفى؟

زانىت مرؤقبوون يەنى چىي و كى؟

رؤسوازيه

زانيت كه مروث، به دل و عقل و ئيمان و ئاكار و ئيرادهو،

ئازادى و، ئهوين و، ئارامىي، له مهخلووقانى تر جياوازه؟

زانىت كه به گوفتارى ههلىمانه و، رهفتارى ههكىمانه له

باقىي مهخلووقات جودايه و، دهبي جودا بيت؟

مقەوھەلى كۆرى غەبدولعەزىزى بەدەوى دەلى: سەيرم لە
ئەویندارانى رینگای حەق دیتن، كە لەسەردەمى "ھارونە رەشىد"
دا، لەناو لەشكر و سوپای موسلماناندا ناوى ۲۰ ھەزار سەربازى
تۆماركراو ھەبوو، كە ھىچ مووچەيە كيان وەرنەدەگرت.

پرسیاریان لی کرد: باشه قوربان بۆچی هیچ مووچهیان نهبوو؟
به گریانهوه وهلامی دایهوه: ئەوان بۆیه ناویان بۆ مووچه
نهنووسیوو، تا کەس نهیانناسیتهوه، جگه له پهروهردگار نهییت.
له شهڕیشدا ههموو کات دهمامکیان دهپۆشی.

(سیر اعلام النبلاء، ۶ / ۳۵۶)

كەسى خەلۋەتنشەين ھېچ باكى بە تەماشى و دىدەنى نىيە. لە
كاتىكەش كوچە و كۆلانە كانى دۆست ھەن، ئىدى چ
ئىحتىياجى بىابان و سارا نىن.

(حافىزى شىرازى)

عاريف و سؤفي مه جزوب جه نابی شیخ "عبدالرہماني قادری"
ہرکات دہ چوویہ دوکانہ کھی (بسم اللہ) ی دہ کرد و دوکانہ کھی
دہ کردہ وہ. پاشان بہ سہر دہستی جله کانی خوی، قاپی تہرازوی

دوكانه كەي پاكده كردهوه و هه موو تووز و غوباره كەي سەري
لادەبرد.

پرسیاریان كرد: جەنابی شیخ بۆچی وا دە كەي؟

شیخ گوتی: زۆر دەترسم لەوهی تووز و غوباری ئەو ریڭگایە
كەوتیبیتە سەري و منیش لە گەل ئازوو قە كاندا بۆ خەلكی
بیکیشم.

گوتیان: قوریان خو ئەوه مسقائیکیش نابێ و كەم بایە خە!

شیخ گوتی: ئەوهی من پەیمانی عیشقم لە گەلیدا بەستوو،
پەرورد گارە. سەبارەت بە مەزنی ئەو، سەرپێچییە کی بچوو کیش،
گەرەترین هەلەیه.

(الرجال التصوف، ٤١٥)

لەم رڤيەدا ئەستەمە ئەستەم، ھاوھلڤي تۆم پڤبكرڤت.

جا ئڤڤڤ لھمەولا دەبمە ھاوړڤڤ تۆزى رڤت.

(عەتارى نەڤشابوورى)

"عهدی کوری حاتمیان بینی هورتکه نانی لهدهست بوو.
پرسیاریان لینی کرد: ئه هورتکه نانانه چی لی دهکیت؟
گوتی: وهلا ئهوانه دهبهمهوه بو ماللهوه و لهبهردهم کونی
شانه میرووله کان دایدهنیم.

گوتیان: جا بۆچی له بهرده میان داده نیت؟

گوتی: نهی نازانن نهوان له مالی مندا خانۆچکهیان کردوو و
میوانی منن. نهی یارمه تیدانی دراوسی واجبی فه رزییه.

شهرم ده کهم بهیانی پیم بلیین: عهدی بهران بهر دراوسی کانییدا خراپه.

(الشعب الأیمان، ۳ / ۴۵۱)

غهنیمهت و دهسکهوتیکئی گهوره نهوهیه: هیچ کهسیک
نهتناسیت و، کهسیشته بهدواوه نهیت!

(بیشری کوری حارس)

گوتیانہ "سوفیانی سہوری" باشہ مروّقی ئیماندار شہیتان دہتوانی
فیّلی لی بکات و لی بیباتہ وہ؟

گوتی: به لئی ده توانیت، به لام ته گهر دوینی شهیتان توانی
به سه رمدا زال بیّت و گروهه کهم لی بیاته وه، نهوا نه ورؤ منیش به
تهوبه و خواپه رستیم، پشتی ده شکینم و له عهردی ده کوتم!

(تاریخ دمشق، ۱۶۶ / ۷)

هەر کەس لەم دونیایەدا بەهۆی عیشقی کەوه زیندوو نییە، ئەوا
من فتوا دەدەم کە فاتیحە ی بۆ بخوینن و نوێژی لەسەر بکەن.

(حافزی شیرازی)

به شیتیکیان گوت: تو شیتتری، یان فلانه شیتی برادهرت؟

گوتی: نا، نهو شیتتره.

گوتیان: بوچی نهو شیتتره؟

گوتی: تاخر نه مړو نوټری نیوهرؤ و عه سرم به جه ماعت کرد.
که چی نه به جه ماعت نوټره که ی کرد، نه به ته نیاش!

(البداية والنهاية، ۳۱۵/۷)

نەوہ تۆی کہ لە ھەموو شتیکدا دەتبینم.

نەوہ تۆی گشت جیگاگان مولکی تۆن، کہ چی خۆت
جیگایە کیشت نییە.

(حەلاج)

پوژيکيان بونخوشي گولشهني عاريفان جهنابي "قاسمي کورپي
موحه ممهد" پرووي له موریده کاني کرد و، گوتی: روله کانم
ريزي خوتان خوتان بيگرن.

موریده كانى ئەو قسەيەى ئەويان زۆر لەلا سەير بوو، گوتيان:
قوربان زانيومانە چۆن خەلكى رېژمان دەگرن، بەلام خۆمان چۆن
رېژ لە خۆمان بگريين.

شيخ گوتى: يە كيئك لە نيشانە كانى رېژگرتن لە خۆت ئەوويە: كە
دەبارەى ئەو شتانەى لىي نازانى، قسە نە كەيت!

(سیر أعلام النبلاء، ١٦ / ٤١)

فەرمووت نەزەر خەتایە

ئەي تۆ دڵ دەبەیت رەوایە!

(سەعدی شیرازی)

(ئەبو موسلىمى فارسى) ناوبانگى ھەزرەتى شىخ
(ئەبولھەسەنى ئەبولخەير)ى بىستبوو، كە سۆفییەكى ھەزارە.
بۆيە بېرىددا بېچىتە سەردانى و لە نىكەوۈە ئاشنايى بېيت.

کاتی چووہ لای، بینی شیخ نوبولحہسن لہسہر چیخہوہ کدی
پاکشاوہ و عہبایہ کی زورگران بہایی لہبہرہ، لہ دلی خویدا
گوتی: نہوہ کدی ہزارہ؟ وا خہلک نہوہ ہہمووہ قسہیی
لہبارہیہوہ دہکہن!

شیخ نوبولحہسن پرووی تیگرد و گوتی: نہبو موسلیم لہ کام
دیوانی پەرورددگار نووسراوہ، کەسیک دلی ہہمیشہ بہ
سہیرکردنی پەروریننی وەستاو بیٹ، نینجا ناوی ہہژاری لی بنین!
کەسیک لہ گەل پەروریننی ہہمیشہ گفتوگو دا بیٹ حەق نییہ
ہەرگیز ہہژار بیٹ.

نہبو موسلیم یە کسەر دەستی بە گریان کرد و دەستی شیخ
نوبولحہسنی ماچ کرد.

(کشف المحجوب، ۱۸۰)

له کوتایدا،

نارامگهی هه رکه سییک، مشتغ خاکه.

(حافزی شیرازی)

یه کئی له موریدان ده لئی: له گه ل شیخ (ئه بوحه سه نی نوره ددین)
بووم له سه فهریکدا، شهومان به سه ردا هات، جیگامان داخست.
بینیم شیخ ئه بوحه سه ن هه لگی و وه رگی دهبوو خه وی لی
نده که وت. گوتم: قوربان بوچی ناخه ویت؟

گوتی: هیچ نییه، بخه وه.

گوتی: قوربان له بهر نه خوۆشی و هیلاکی خهوت لی ناکه ویت؟

گوتی: رۆله، سویند به خوا له ترسی په روهرد گار ده ترسم بخه وم،

ئه گهر له قیامت گوتی نه بولحه سهن له بهر هیلاکی خهوتی و

شه و نویت نه کرد، چی وه لام ده مه وه؟

(الرجال التصوف، ۴۱۲)

ئەي پەرورەينى من، خوشت بويم، لەيام نە كەيت.

خۆت دەزانيت لە غەيرى تۆ كەسيكم نيبه.

لە تۆ زياتر هيچ كەسيكم ناويت.

(حەلاج)

یه کی له عاریفان هه موو دهم خهنده به سهر لیوانیه وه بوو، پرسیاریان
لی کرد: قوربان هه همیشه خهنده له سهر لیوه کانتته؟
عاریفی شیرین بزهیه کی کرد و، گوتی: من چاروگی خووم توند
گری داوه.

لهو قسه يي حالي نه بوون و گوتيان: چۆن؟

گوتی: جاريک به که شييه ک سه فهرم کرد، له ريگادا باو بارانيکی زۆر به خوورهم دهستی پيکرد، زۆر ترسام له وهی نقوم بين، له وساته دا گهنجيکی بالا کورت هاته ته نيشتمه وه و گوتی: مامه گيان مه ترسه، چارۆگه کانم زۆر به توندى گری داوه و، له نگهري که شتیه که شم به یه کسانى هيشتوه ته وه، پيش ته وهی بارانه که بياريت توند کاره کانم ته نجام داوه و، ئاماده کاريم بوى کردوه. لهو کاته زانيم منيش ده بی پيش ههر باو بارانيک ئاماده کارى بکه م، ته وه تا نه مه يشتوه ههر گيز ته وهی به لامدا تپهر بيت به نيوچه وانه توورپه که م بيتاقه تی بکه م، شه وانيش به وپه رى گريانه وه له بهرده م پهروه ريني خو مدا چۆ کم دادا وه. که وایه ئیستا ته وهی به من بکريت گريدانى چارۆگى نه فسى خو مه.

(أحوال الرجال الله، ۲ / ۲۵۴)

مهولای من نه گهر به تاعهت و خواپهرستی بهههشتم

پیده به خشیت، نه وه به خشین نییه پهروه ریئی من!

به لکو نه و کاته به خشینه که به و هه موو گونا هه وه تو لیم خوش

بیت، نه وه یان به خشینه.

(خه یام)

جاریکیان هزارهتی (ئبراهیمی کوری ئه دهه م) به جلیکی
سو فیانه وه، هاتبوو بو هه والپرسین و زیارهت و دیدهنی هزارهتی
(ئبو حنیفه). قوتاییه کانی که بهو جله شره سو فیانه بینیان،
به بی بایه خییه وه به خیرهاتنیان کرد. کاتی نزیکبوویه وه له ئبو

حنيفه، خيرا تهبو حنيفه هدلسايه وه و گوتى: تهبو گهوره و
سهيدمان ئيبراهيم هاتوه، ياخوا به خير بيت. قوتاييه كانى سريان
سورما لهوى تهبو حنيفه چون به كهسيك دهليت گهوره و
سهيدمان، له كاتى تهبو زاهيرييهن ههزاره و گهوره و سهيد نييه!
كاتى ئيبراهيم رپوشت، قوتاييه كان پرسياريان له تهبو حنيفه
کرد، تهبو ش گوتى: بهلى، تهبو گهوره و سهيدى ئيمهيه.

گوتيان: تاخر به چى بوويه گهوره و سهيد، له كاتى تهبو ههزاره؟
تهبو حنيفه گوتى: ئيبراهيم به خزمهت كردنى پهروهردگارى
خويى خهريكه، ههركه سيكيش خزمهتى گهوران بكات، دهيتته
گهورهى تهبو پاشه خويى. هينده ئيبراهيم مهشغوله بووه به
خزمهتتوه، تاوه كو بووه به گهوره و سهيدى ئيمه.

(كشفا المحجوب، ٢٠٠)

رینگی عیشق نهو رینگیهیه که ناچاری تا گیانفیدا کردن
برویت، چونکه هر عیشقه مروف به ئامانج و مه به ست
ده گه به نیت.

(حافزی شیرازی)

کاتی عه بدولمه لیکی کورپی مه پروان فه رمانی به ند کردنی
(عه لی زهینولعابدین) ی دا. ئیمامی زوهری چوویه لایی
زهینولعابدین و دهستی به گریان کرد، گوتی: وه لایی دلم به

بهندکردنت تهنگ بووه نهی کوری پیغمبهری خودا (سهلامی
خودای لهسه ر بیّت)

زهینولعابدین گوتی: نهی زوهری وا دهزانی من کاریکم لهدهستت
نایی بیکم بو نهجات بوون؟ سهیریکی که له میچه کهی دهست و
پیی کرد، یه کسه هر دووک بهربوونهوه.

روویی له زوهری کرد و گوتی: نهوهی بمهویّت خودا زۆرتتری
پیداوم، بهلام نهی رهزابوونی خودا! من له بهر مهقامی رهزا هیچ
شتیک ناکم.

(حال و احوال سید الرفاعی، ۱۲)

جیهانی بعرین زیندانتیکه و تیمهش زیندانتین، بویه همولیده نهم
جیهانه هملیکولیت و خوت لهنتیوانی رزگار بکهیت.

(مهولانای رومی)

جارتك يه كينك له دەرۆشەكان جله شرەى سۆفيايهتى له بهر
بوو، به لای مالئك دا تئپهړى و تئنويهتى زۆرى بۆ هئنا بوو،
بۆيه له دەرگای دا و كچئكى گەنج دەرگایی كردهوه، نه مئش
داواى ناوى كرد. كچه كه ههلسا چوو بۆى هئنا، دەرۆشەكه

ئاۋەكەي تېر خواردەۋە و، سوپاسى خودايى كرد. لەوكاتە دلى
بەسترا و زكرى رۆژانەي نەتوانى بكات، بۆيە لەبەردەم دەرگايى
مالەكە دانىشت و دەستى بەگريان كرد. لەوكاتە خاۋەنى مالەكە
كە يەككىك بوو لە دەولەمەندەكانى شار هاتەو و حالى ئەو
دەرويشەي بينى و پرسىارى لى كرد، دەرويش وەلامى داۋە: تازە
شەربەيەك ئاوم لەو مالەۋە خواردەۋە، بەلام دلم رەق بوو و زانيم
ئەو ئاۋە بى پرسى خاۋەن مالەكە هاتوۋەتە دەرەۋە.

پياۋەكە دەرويشى برده ژورەۋە و كچەكانى نیشان دا، گوتى:
ئەۋەيان بوو ئاۋى بۆم هینا. پياۋەكە گوتى: ئەگەر ئەۋەندە لەلاي
خودا خۆشەويست بيت بەتەنيا گوناھىك شەرابى زىكرت لى
بگرنەۋە، ئەۋە هەمان كچت لى مارەدەكەم و لەمالى من دەژىت.
ئەۋەبوو ئەۋشەۋە كچەكەيان لى مارەكرد و جله شەرى
سۆفيايەتيان لەبەر دامالى و جلى گرانبەهايان لەبەر كرد. شەو
دەرويش هەلسا بۆ شەۋنويژ و ماناجات، لەوكاتە خەۋى بەسەردا
كەوت، لەخەۋدا پىيانگوت: تۆ ئەو جلهت بۆ خوداپەرستى لەبەر
كردوو بوو، تۆ بۆ شەربە ئاۋىكى حەرپام كراسى سۆفيايەتییمان
لەبەرت دامالى، ئىستا يەك حەرپامى دىكە ئەنجام بەدەيت و
جلكەت بەتەۋاۋى فرى بەدەيت، ئەۋا بۆ هەمىشە لە ديوانى
خۆشەويستان دەتسپىنەۋە و باتنى حالت لى جوايەز دەكەينەۋە.

دەرویش راپەری لەو خەو و هاواری کردە خیزانی: خیرا ئەو جله
شەرم بۆ بەینە من تەووبە دەکەم، هەزار تەووبە بیت، مەولایی
جله شەری تو بە هەزار هەزار پۆلی دەولەمەندی نادەم.

(کشف المحجوب، ۲۰۷)

سوئند به عيززهتی خۆت، سه دجار دهرم بکهیت له قاپیت، ههر
دیمهوه بهر قاپی تۆ. خۆ له تۆ بترازی کهسی دیکم نییه.

ديسان سویندت پی دهخۆم، ناخر له نیو دلما غهیری تۆ
وجوودیک نییه.

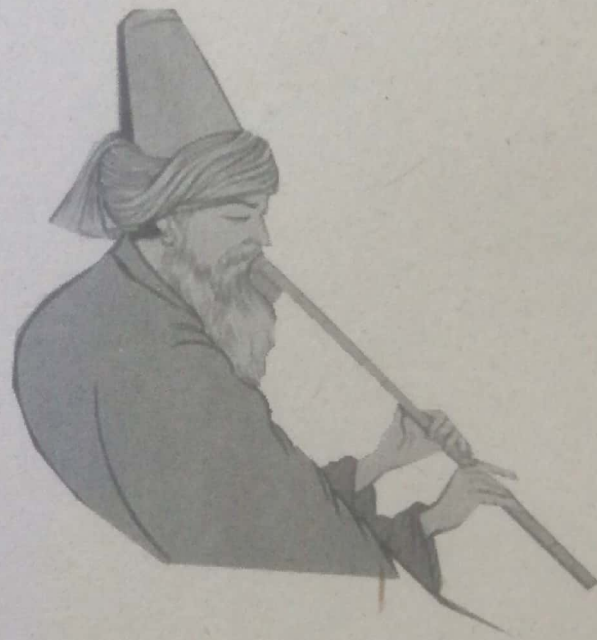
(رابعی عهدهوی)

(ئەبا تاهیری حەرەمی) رۆژنیک بەسواری گویندەرێژە کە ی بەناو
بازاردا گوزەری دەکرد، قوتابییه کەشی ریشمە ی گویندەرێژە کە ی
گرتبوو رایده کیشا. لەوکاتە کە سینک گوتی: ئەووە شیخی زندق
بەرەو ئێرە دیت. قوتابییه کە زۆر تورەبوو ویستی هیرش بکاتە سەر

پیاوه که، له وکاته شیخ تاهیر گوتی: نه گهر تورهبیه که ت قوت
بدهیتهوه و دهرینه بریت، نهوا من شتیکت فیږ ده کهم که له و رقه
رژگارت بکات. قوتاییه که پیدهنگ بوو، کاتی گه رانهوه خاندهقا،
شیخ تاهیر باولیکي کونی هیئا و کردیهوه، پر بوو له نامهی
شیخه بهرزه کان و پیره ناوداره کانی ته ریههت، به چندان شیوه
ناوی نه با تاهیریان هیئابوو (پیری بهههیههت، ئوستادی زاهید و
مهزن، شیخی ئیمام، زانایی پایه بهرز ...) ههر کهسه و بهوپه ری
گوره ییهوه ناویان هیئابوو. شیخ پرووی کرده قوتاییه که و گوتی:
رۆله کهم نهوه هه ریه که و به بیروبوچوونی خوی ناوی بو دانام
و به دلی خوی به سه ریدا هه لگوتووم، نهی باشه هه موویان نازادن
و کهس قسه یان پی نالیته که مه دح و سه نایان کردووم، نهی
بوچی نهو گهنجه نازاد نییه بانگم بکات به زندیق! بو نه ویش
بیروبوچوونی خوی نییه؟ که وایه نهوهت له خه یال بیت له ریگایی
ئیمه دا هه موویان نازادن چون گزارشت له ئیمه ده که نر نه گهر
دهته ویت ریگایی سو فیان بگریته، ده بی سه نایی خه لک و تانه و
جینیویان وه کو یه ک هه ژمار بکه یته.

(کشف المحجوب، ۲۱۵)

له عيلم ئه وهنده به سه، كه بزانيت باري ته علا ده تبينيت و
هرچي ئه نجامي ده ده ي ئا گاداره، ئه وهش بزانه هرچي
عباده تي ده يكه يت، خودا پيويستي پي نيه.

(بايه زيدي بوستامي)

به (ئىبراهيمى كورپى ئەدھەم) يان گوت: ھەرگىز بوو ئەوھى لە
دلته بۆت بەدى ھاتىت؟

گوتى: بەلى، دووجار. جار ئىكەن سواری كەشتىيەك بووم، كەس
منى نەدەناسى، منىش سەر و رېشم نارېك و ئالۆزاوى بوو،

جلوبه رگيشم سوڤيانه بوو، خه لکی كه شتييه كه زور به من
پيکه نين و گالته يان پيم ده کرد، يه کيکيان هات و پرچی بلند
ده کردم و ياری پیده کرد، خه لکيش هه موو پیده کهنين، نه و کاته
گه يشتمه ناواتی دلّم، كه بينيم نه فسی من هينده زه ليل بووه.

جاری دووه م، گه يشتمه يه کيک له شاره کان بارانيکی به خوورهم
ده باری، له و کاته ويستم بچمه مزگه وت، به لام نيانه يشت بچمه
هيچ کام له مزگه وته کانه وه، له و کاته چوومه هه ماميکی نه وي
و له بنه که ي تاگر هه بوو، به جوریک گه رمييه که ي ده چووه
ژووره وه و دوکه له که شي بو لای من ده هات، به جوریک هه موو
گيانم ره شبوو، له و کاته چوومه ده ره وه گشت خه لک پیده کهنين
پيمه وه، نه و جاريش زه ليل بوونی نه فسم بينی. زور دلخوش بووم.

(کشف المحجوب، ۲۱۹)

نه گهر ههشت بهههشتی نهو دونیام بو بخهنه خانوه
بچوو که کهی خوّمهوه و، ویلایهتی ههردوو جیهانم پیبیه خشن،
هیشتا بهو ئاههی بهریبهیانی نادهم، که بهیادی شهوقی
ههزرهتی مهولا له گیانی من دیتته دهر.

(بایهزیدی بوستامی)

پوژیک یه کیچ له موریدان هاته لای شیخی خوی و پرسپاری
لی کرد: قوربان، من زور له مردن ده ترسم، له مندالییه وه نه و ترسه
له گهلمه. نه گهرچی هه موو دهم زیکر و ویرده کانم ده کهم و
واجباته کان به ته واوی جیبه جی ده کهم؟

شیخ گوتی: رۆله چ که سیک پییگوتوویت ده ژیت؟ تا وا گومان
بهیت که ده مریت؟

موریده که سه ری سورما گوتی: قوربان، له و قسه یهت
تینه گیشتم، ئەی ئەوه نییه هه ناسه ده ده م و له زهوی نیشته جیم؟

شیخه که گوتی: رۆله که ی خۆم، هه رکات بینیت کانیاوی
ئه وینی ئیلاهی له دلت ته قیوه و به شی خه لکیشته دا له م کانیه،
ئه و کاته زیندوویت. هه رکات بینیت کاره کانت سوودی بو خه لکی
هه یه، ئە و کاته زیندوویت.

مورید دهستی کرده گریان و زانی ئیدی ژیان و اتا سوود گه یانندن
به خه لک.

(الصوفية الحقيقية، ٢٦٥)

پیاوئک هاته لای پیشهوا (سه عیدی کوری موسه ییبه) گوتی:
قوربان، چ شتیک حه لاله و هیچ حه رامیکی تیدا نییه، ههروهها
چ شتیک حه رامه و هیچ حه لالیکی تیدا نییه؟

سه عید گوتی: یاد و زیگری خودا گشتی حلاله و هیچ
حرامیکی تیدا نییه، هرچون و هر شیوهیه ک بیكات حلال و
دروسته. هر وهها هر کار و کردهویه ک یادی خودای له گدل
نه کریت نه وه حرامه و هیچ حلالیکی تیدا نییه. پوله کم چاک
بزانه نه وهی بو جگه له خودا به فیرو بدیرت، هر تیاچوونه.

(کشف المحجوب، ۲۴۵)

تهوبه کردن له گوناهاں یه کجاره و، له تاعه تکردهن ههزار جار.

(بایه زیدی بوستامی)

جاریکیان پیشه‌وا (مالیکی کوری دینارا)، پیاویکی بینی زور
به ناریکی و بیسه‌روبه‌ریه‌وه نوپزی ده‌کرد، بویه به‌ده‌نگیکی
له‌سه‌ره‌خووه گوتی: خویه ره‌حم به منداله کانی بکه‌یت!

قوتابییه کانی که بیستیان پیشه‌وا مالیک وا ده‌لئت سهریان سورما
گوتیان: قوربان، نهو پیاوه‌نویره‌که‌ی نارپیک بوو، که‌چی تو
باسی منداله کانیت له‌گه‌ل کرد، هۆکاره‌که‌ی چی بوو؟

پیشه‌وا مالیک گوتی: کورپه‌کانم، تاخر نه‌وه گهوره‌ی مالیکه و
منداله کانی چاوی لیده‌که‌ن، کاتی نه‌وه‌له‌یه‌ک ده‌کات، یه‌ک
خیزان به‌ته‌واوی لاسایی نه‌وه‌که‌نه‌وه.

(القصص و العبر، ۳۵۹)

راستی زوهد نهو کاته دهرده کهویت، کاتی وازت هیئا له دونیا
و ناخیرهت و ههوهس و خوۆشی و ناخوۆشی و، وازهینان له
داواکردنی پلهی بهرزی قیامت و داواکردنی کهرامات و
جهننهت.

(شیخ عهبدولقادری گهیلانی)

جاریکیان هزارهتی (موحه ممدی کوری مونکه دیر) ده گیریتته وه:
له مه دینه پیاویک هه بوو، ناوی (عیمران) بوو، خه لکی به
(عیمرانه مانگا) بانگیان ده کرد، ته وهنده یان رق لی بوو، تا بلی
که سیکه سهره پۆ و سهر پیچیکار بوو، له هیچ خراپه و گوناھنیک

نه ده گه پرايه وه. قه ده ري خودا وابوو نهو پياوه مرد، کاتي
جه نازه کهيان هينا. مزگه وت، کهس ناماده نه بوو نوڙي له سر
بکات، هموو خه لک مزگه وتيان به جي هيشته،

ته نها من مامه وه، منيش شوږدم و نوڙم له سر ري کرد و ناشتم و
نه متواني به جي بهيلم، له ترسي ته وهی نه وه ک په روهرد گار لومهم
بکا له وهی، که ره حمه ت و لي بورده يي خوي په روهرد گارم به کهم
زانبي و له جياتي خوا برياري سزادانيم دايته!

(الجعديات، ٤١٢)

گەر خۆت نەمرت پەنج نە کردبام، هەرگیز ناوی کەسم دوایی (لا
اله الا الله) نە دەهینا.

(شيبلى)

گەرمان عبداللہی کوری موبارک دەلیی: ئیوارە رۆژی
عەرەفە بوو، چوومە لای پێشەوا (سوفیان سەوری)، بینیم لەسەر
چۆک دانیشتوو و چاوەکانی فرمیسک دەبارینن، پیمگوت: ئەی
سوفیان، خراپترین حال، حالی کییە؟!

سەری بەرز کردەووە و گوتی: ئەو کەسەییە کە پێیوایە پەرۆرێنی
میهرەبان لێی خۆش ناییت.

(لطائف المعارف، ۳ / ۱۲۴)

تہ گہر خودا بیہویت بہندہیہ کی تازیزی خوی سزا بدات، تہوا
سہرہتا لہ زیکر و کوڑی زیکر بہدووری دہکات.

(سوفیانی سہوری)

یه کئی له ئافرهته سوڤییه کانی بهغدا ههرکاتی بو نوژی
بهیانییان بانگی منداله کانی خوئی ده کرد و، له خه وه لیده ساندن.
رووی تیده کردن و به زمانیکی پر له نوقلی ئیمانیه پینده گوتن:
مندالینه هه لسن، با که چووینه بههشت، کهستان لیمان دانه بری،

هموومان لهوئى خوښه ويستان چه زره تى سولتاني دلان اسلامى
خوداي له سهر بيت) بينين و بگهينه خزمه تى نه و نازداره.

(الزاهدات و الصالحات، ۲۸۸)

جوامیری وانا چاو داپوشین له ههلهی براكهت و، ههركیز باس
نه کردنی نهو ههلهیه.

(فوزهیلی کوری عه یازا)

قەتادە دەفەرمووی: لە مەجلیس و کۆر و کۆبوونەوه کانداسی
جۆره خەلک هەن:

۱- براوه کان: ئەوانەن کە باسی خوای گەوره دەکەن و، یاد و
زیکری خوا بە بیر خەلکی دەهیننەوه.

۲_ دووره به لا کان: ئەوانەن کە قسە ناکەن و گوی دە گرن، تا سوود وەر بگرن.

۳_ تیاچوووە کان: ئەوانەن کە هەر شتی بەسەر دەمیان دا بێت، باسی دە کەن و لە هەموو باس و خواسیکدا خۆیان هەڵدەقورتینن.

(کلمة الطيبة، ۲۱۲)

کسی مہرد نہو کہ سہیہ، رقی لہ ہیچ کہس نہ بیٹہ وہ۔

(تہ بوبہ کری وہ پراق)

موعته مری کوری سلیمان ده گهر پسته و ده لای: باو کم تووشی
قهرزنگی زور بوو، زوو زوو دو عای ده کرد و ده گوت: خوابه
لیمخوشبه و په شیمانم.

ههردەم بەو کارە سەرم سوورما، روژنیک پیمگوت: باوکه له جیاتی
داوای لێخۆشبوون بکە، دوعا بکە خوای گەورە قەرزە کانت
لەسەر سووک بکا.

باوکم بەروویەکی خەمگینەوه رووی تێکردم و گوتی: پۆله کەم
نەگەر خوا لێم خۆشبییت، قەرزە کانیشم دەداتەوه!

(قصص الصالحين، ۱ / ۳۱۱)

ئەي كەسى بى چارە، بۆ كەسانىك دەخەنە جىگايى دلتان،
لە كاتى دەزانن دەمرىت. ئاقل ئەوھىيە كەسى بخاتە جىگايى
ھەرگىز نەمرىت.

(شىبىلى)

"وهكيعى كورى جهراح" و "سوفيانى سهورى" دوو دوستى گيانى
به گيانى يه كتر بوون، ههردوو كيان له تهويندارانى ريڭگاي عيرفان
بوون. رپوژيٽىك سوفيان نهخوش كهوت. وهكيع دهلى: منيش چهند
رپوژيٽىك دوا كهوتم و نهمتوانى بچمه لاي. دواى ماويه ك ئينجا

چووم. کاتی که چووم، زور داوای لیبووردنم لی کرد و، عوزریشم
بۆ هینایهوه که نههاتوومه.

سوفیان به تووریهیهوه سهیری کردم و گوتی: کاکلی خۆم واز له
عوزر هینانهوه یینه، نهی نازانی زورجار مروؤف کاتی عوزر
دینیتتهوه، توشی درؤکردن دهییت. باشیش بزانه وه کیع دؤستانی
باش شت لهسهر یه کتری به هه ند هه لئاگرن و لیپپچینهوه ش لهسهر
یه کتری ناکهن، من به نههاتن و هاتنتهوه تۆم قه بووله، راسته
نزیک نه بوویت به لاشه، به لام له رۆحمهوه هه میشه نامادهیت.

(شعب الایمان، ۲ / ۱۸۸)

سەرفرازی و خوشی بو ئەو کەسەییە، کاتی وەفاتی کرد،
گوناھەکانیشی لە گەلی وەفاتی دەکن. نەوێک گوناھەکانی
تەمەنیەک دوایی خۆی، ھەر بھینن.

(حەیب عەجەمی)

باوکی مه جنون، مه جنونی له گهڼ خویدا برده که عبه، تاوه کو
حه لقه دی که عبه بگریټ و، له ویی دوعای دهرچوونی نه وینی له یلا
له دلی مه جنونی کورپی بکات.

له ته و افدا کاتې باوکی دهستی مه جنونی گرتېوو، نزيکېوونه وه
له حلقه ی که عبه، باوکی گوتې: په روږد گاری میهره بان داوات
لی ده کهم ئه وینی له یلا له دلی کورپه که مدا ده ربه ینیت.

کاتې مه جنون ئه وه ی بیست، خوی به دیواری که عبه دا هه لواسی
و هاواری ده کرد: په روږد ینی عاشقان، ئه وینی له یلا له دلم هه
زیاد و زیاتر بکه یت. و ابکه یت هه رگیز له بیرم نه چیتته وه. با
هه مووان له بیر بکه م، ته نیا ئه وم له یاد به یله وه.

کاتې گه رانه وه، مه جنون ته واو وازی له لادی هیئا و به دهشت و
سارا کهوت. ئه و کاته ی به مردووی دوزیان ه وه له ته نیشتی خوی
به یته شعریکی نووسیوو:

عاشقی دلبریندار ئه مړو به دلشکاو یی ده مریت.

خوزیا یاریش جاری عاشق بی، تا به خوی بزانی عاشق له دووری
و کوچباران چی به سهر دی!

(مجنون و لیلی، ۱۱۴)

لهو تهیی زانیومه په روهر د گار خوئی حه قیقه ته و، کهس ناتوانی
وه کو نهو بیټ، ههر گیز له جیبه جی کردنی فرمانه کانی لام
نه داوه.

(حاته می نه سه م)

پیشه‌وای سۆفیان حەزرەتی (حەسەنی بەسپری) رۆژیک هاتە
مزگەوتیکەوێ بێنی ئەوێ پێشنوێژی دەکات (حەبیبی
عەجەمی ایە، حەبیب تازە هاتبوویە عێراق و زبانی عەرەبی باش
نەدەزانی، بۆیە حەسەن لەدواوێ نوێژی نەکرد. شەو لە خەودا

له موناچاتا بوو دهیگوت: نیلاهی من، رینگایی رازی بوونی
خۆتم نیشان بده.

دهنگیک له غهیبه وه هات: حهسهن ئیمه رازیبوونی خۆمان یه
عهتا کردیت، بهلام تۆ رهزابوونی ئیمهت نهویست.

حهسهن گوتی: قور به مالی خۆم، چۆن؟

دهنگیک هات: نه گهر نویتۆت له دوایی حهیب کردبا رهزابوونی
ئیمهت وهرده گرت.

حهسهن گوتی: ئاخو نهو زبانی تهواو نییه و، حهرف و وشه کان
له جینگایی خۆی به تهواوی نه دا ناکات.

دهنگیک هات: ئهی حهسهن، نهو زبانی راست و تهواو نه بوو،
بهلام دلی خۆی وه کو کوۆتری سپی بو لای ئیمه ناردبوو، نییهتی
خۆی ههر له نیو رهزابوونی ئیمه دانا بوو، ئیمهش لیلی رازی بووین،
له وانهش له دواوهی بوون.

(کشف المحجوب، ۲۴۶) (بستان الواعظین، ۶۵۵)

تہ نیا حاجی

Tanya Haji | تہ نیا حاجی

public channel

Description

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

♥ چہ نالیک تاییہت بہ کتیب و بابہتی جیاواز ♥

ئہم کتیبہ لہ لایہن { ئاقان بہ ہجہت }
کراوہ بہ دیاری بو خوینہران

چہ نال

<https://t.me/tanyahaji7>

t.me/tanyahaji7

Invite Link

له گهل خودادا، دلّم بزر کردووه.

(مه مشادی دینه وهری)

عاريفى خوداناس، جهنابى (حيوى كورى شورهيح) زؤر
دهستكورت بوو، بهلام پر عززت بوو، رؤژيک يه كى له
موريدانى هاته لاي و بينى له سهر زهوييه كه كه وتوه و خهريكى

مونا جاتی مه حبوبی خۆی بوو، له وکاته موریده که به سینیه کی
پاکه وه گوتی: قوربان، بۆچی داوا له خودا ناکهیت گوزهرانت
چاک بکات؟!

شیخ وه کو گولیکێ تازه کراوه زهرده خه نهیه کی هاتی و سهیری
دهور و بهری کرد، پاشان مشتیک خۆلی هه لگرت و فهرمووی:
ئیهله دهوله مهندی من، ئه وه بکهیت به زێر. له وکاته یه کسه ر
بوو به پارچه یه ک زێر، پاشان شیخ پارچه زێره که ی فریدایه
پیشی موریده که و فهرمووی: رۆله که م، دونیا خیری تیدانییه،
تهنیا بۆ ئه وانه نه بیته که داوای ده کهن، منیش تهنیا و تهنیا
پهروه ر دگاری تاقانهم مه تله به و غهیری ئه و داوای هیچ ناکهم.

مورید واقعی ورمابوو، گوتی: قوربان، چی له و زێره بکه م؟

شیخ فهرمووی: رۆله هه لیگره و پیداو یستیه کانی خۆتی پی
دایین بکه.

موریده که ده لیت: زۆر ههستم به شه ر مه زاری کرد، که شیخم خسته
ئه و هه لوسته و په شیمانم کرده وه له و په یمانه ی که غهیری
پهروه ر ئن داوای شتیکی دیکه نه کات.

(قصص الأولیاء، ٤٨) (صفة الصفوة، ٣٠٩/٤)

بزانہ سامان و مال و ہکو مارہ، ہم ژہہری ہہیہ ہم دہرمان.

(ئیمامی غہزالی)

گوتیانہ بونخوشی گولستانی عاریفان (زینونی میسری):
قوربان، له ژیانندا چ شتیکی زور سه یرت بینیوه؟

گوتی: جاریک له بیاباندا ده رۆشتم، له دووره وه پیره پیاویکم بینی،
له دلی خۆم گوتم گهر پییگه یشتم پرسیاری لی ده که م، کاتی

لئی نزیك بوومهوه، بینیم گوچانیك پییه و جلو بهرگیکی
سوفی له بهره، گوتم: مامه گیان له کوئی هاتووی؟

گوئی: له لایهن خوداوه.

گوتم: نهی دهچیته کوئی؟

گوئی: دهچمه لای خودا.

منیش زانیم سو فییه، بویه چند دیناریکم دهرهینا و دام پیی، بو
ئهوهی شتیکی پی بخوات. کهچی سهیریکی کردم و گوئی:
ئهی زینون، کاتی دهزانی له لای خودا هاتووم و دهچمهوه لای
خودا، وا گومان دهبهی له غهیری نهو شت وهرگرم؟ من نهو
دهپهرستم، کهوابوو له غهیری نهو ههرگیز داوا ناکهم.

ئینجا زانیم نهو پیاوه له عاشقانی پهروهینه، چونکه عاشق له
کالا و زهروورتهی ههزرهتی مه عشوق نهبی، وهرناگریت.

(منهاج القاصیدین، ۴۷۱) (کشف المحجوب، ۲۵۹)

دلبەرم بە چاوی خۆم بینی،

گوتەم: تۆ کیی؟

گوتی: تۆ.

حەلاج

نازداری دلان حهزرتی (عوبیدولای کوری ستار) به لای
یه کییک له گوندییه کانی سهر رینگایی خوئی دا دهرویشته، له و
کاته بارانیکی زور نهرموکه دهباری، گهیشته لادییه ک و

گوتی: چۆنه هه موو دلخۆشن و توّ وا به بیباکییه وه دانیشترویت
و دلخۆش نیت به گه شه کردنی گه نمه کانت؟

گوتی: قوربان له ترسی لافاو گه نمم نه چاند.

عوبیدولا گوتی: که وایه گه نمه شامیییت چاندوو؟

گوتی: نه خیر، ترسام کولله لیی بدا و بفه وتی.

عوبیدولا گوتی: ئەی کورپه کهم چیت چاندوو؟

گوتی: وه لا قوربان هیچم نه چاندوو و ترسام زهره ر بکه م.

عوبیدولا گوتی: کورپه کهم خۆشاردنه وه له شوینیکی ئارام راسته

دوورمان ده خاته وه له شکست و ماندوو نابین، به لام ئه وهش بزانه

هه رگیز هیچ شتیک به ده ستناهیین که ئیدی بتوانین شانازی

پیوه بکهین، عاریفان بویه گه وره بوون چونکه مهردانه قوڵیان له

دوونیا هه لمالی و بریاراندا به دوونیا، قیامه تییان به ده ست بهینن.

(معجم الصوفیة، ۲ / ۳۴۱)

من خاۋنى دوو دلم.

ئاخر بۇ ئەۋىنى تۆ، يەك دل

بەس نىيە.

مەولانا

پرسیاریان له سههلی تۆستهری کرد: قوربان خۆشهویستانی خودا
چۆنن؟

فهرمووی: خوښه ویستی خودا بهوه نییبه، که ههموو فرمانه کانی
خودا پهیرهو بکهیت، بهلکو بهوه دهبیته خوښه ویستی خودا، نهو
نه هییانه ی خودا دایناوه لئی دوور بکه ویتته وه و نه یکهت.

چونکه خوښه ویستی واتا تهرکی ههموو نهو شتانه ی مه عشووق
بره نجینن.

(صفة الصفوة، ۳ / ۳۵۶)

دهردی عیشقداری،

دهردیکی همیشہیہ و قہت دەرمان ناکریت.

تیبین عہرہبی

پیاویک هاته لای یه کییک له عاریفانی مهزن جهنابی (نوعمانی
کورپی سوراقه‌ی زونانی) و پرسپاری کرد: قوربان بوچی نیمه
لهو دونیایه‌دا هیئنده ماندوو ده‌بین بو به‌ده‌سته‌پینانی خواردن و خانوو
و پاره، نه‌ی نه‌ده‌کرا یه کسه‌ر خودا پیمان بدات؟

هزرهتی نوعمانی ژیر خندهیه کی هاتی و به نهرمونیا نیه وه
گوتی: رۆله تو حز به چوونه بههشت ده کیت؟

پیاوه که گوتی: قوربان نهو هه موو عیباده ته م هه ر بو نه وهیه بچه
بههشت.

عاریف گوتی: که وایه دوعا ده که م زوو بمریت.

پیاوه که زور ترسا و گوتی: قوربان نه که ی نهو دوعایه بکهیت،
سویند به پهروهرد گار زور له مردن ده ترسم.

عاریفه که گوتی: رۆله ریک ناوایه ئیمه هه موومان حز به
بههشت ده کهین، به لام ئاماده نین بمرین. له کاتی پردی گه یشتن
به بههشت، مردنه. بهه مان شیوه رۆله که م پهروهرد گاریش
دهیه وی تو تیبکۆشی، ئینجا ئه ویش خواردن و خانوو و مالت پی
به خشیته. به دهستهینان، به بی تیکۆشان نایته.

(بستان الواعظین، ۵۸۲)

نہم پرؤژانہ
خہیالی وہسلت،
چاک فریوم دہدات.

حافزی شیرازی

کورپه شیرینه کهی حه زره تی (بیلال کوری سه عد) وه فاتی
فرمو و وه لامی داوا کهی پهروه ریئی دایه وه و گه راوه نه و
خاکه ی لیئی له دایکبووین. پوژیک له کاتی دانیشتنی حه لقه ی
موریداندا، پیاوئیک که مه شهوور بوو به فیلبازی هات و گوتی:
نه ی شیخ کورپه که ت سه د ده ره می من قه رزاره.

شیخ فەرمووی: هیچ شاهیڤدیکت ههیه؟

پیاوه که گوتی: نه خێر.

شیخ فەرمووی: ئەهی نووسراویک، یان بەلگه نامهیه ک؟

پیاوه که گوتی: نه خێر.

شیخ فەرمووی: سویند دهخۆیت؟

پیاوه که گوتی: بهێی، ویستی سویند بخوات، بیلال رای کرد و دهمی گرت، فەرمووی: بوهسته ههتا دیمهوه. چوووه ژوووه و پاره کهی هینا و پیندا، فەرمووی: هه مووتان شاهیڤد بن ئە گەر پاره کهی بهراستی لێی قهرز کردییت، ئەوه قهرزی کورپه کهم دایهوه، ئە گەر واش نه بوو، ئەوه گهردنت ئازاییت و ئەوه سه دهقهیه.

کاتی پیاوه که رویشت، موریده کان گوتیان: قوربان، خۆ هه موومان باش ده مانزانی راست ناکات، بوچی نه تهیشت سوینده کهی بخوات!

شیخ فەرمووی: دوستان، ئە گەر وامان کرد خه لک بکه ویتته گونا هه وه، چیمان له گه ل خه لکانی دیکه جیاوازه، خه لک گومانی باش به نیمه ده بن، نابێ خیانته به و متمانه یان بکه یین،

خۆ هیچمان زەرەر نه کردوه، یان قهرزار بووین که دامانه وه، یان
سه ده قهیه کم بو کورپه که م کردوه.

(صفة الصفوة، ۲۱۷/۱) (قصص الأولیاء، ۲۴)

بم بهیتهوه یا نهم بهیتهوه بو من وهك یه که .

تاوه کو رۆح لهم جهسته یه دا بوونی

هه بیته، من ههر بهنده ی تووم!

مهولانا

هه زههتی (ئه بو زهیدی زاهید) ده گهیرهوه: یه کینک بووم له
دهسه لاتداره دلره قه کانی دهولت، رهۆژنک له گهله چهند
دهستوپهوهندی خۆم چوومه مه جلیسی یه کئی له سو فیه
بهناویانگه کانی مه غریب، وتاره کانی وای کرد دلم بهه ژیت و
گریان گه رووی گرتم، به بیرم دههاتهوه چ گونا هینکی زۆرم کردووه،

بۆيە لەسەر دەستی ئەو زاتە تەو بەم کرد و بریارمدا بېمە سوڤی،
بەلام شیخ فەرمووی دەبی گەردنی هەموو خەلک بەخۆم ئازا
بکەم، بۆيە هاتمە نیو شار و هەموو خەلکم کۆ کردەو و حالە کەم
تیگەیاندن، هەبوو لیم خۆش دەبوو، هەبوو قەرەبووی دەویست و
هەبوو باوەشی پێداده کردم، تەنیا یە ک ما بوو کە کاتی خۆی
لەنیو خەلکدا پەنجە جەلدم لێدابوو، بۆيە چوومە گوندە کەیان و
داوای گەردن ئازایم لێ کرد، گوتی: دەبی لەنیو خەلکدا پەنجە
جەلده کەت لێدەمەو، منیی خەلکم کۆ کردەو و شەلاقم دایە
دەستی، گوتی: کاتی لەمنتدا هیچت لەبەر نەبوو، منیش
جەلەکانی خۆم دا کەند، ئینجا کە هات لیم بدات، گوتی: خۆت
لەمنت نەدا، بەلکو بە کەسیکی ژێردەستی خۆت لێتدام، بۆيە
بانگی ئەو کەسەم کرد و شەلاقم دایە دەست و گوتم: وەکو چۆن
ئەوکاتە لەو پیاوەتدا، زۆر بەهێزتر لەمن بە.

کاتی ژێردەستە کەم هاتە پیش و دەستی بەرز کردەو تا کو لیم
بدات، لەوکاتە پیاو کە رای کرد و باوەشی پێدا کردم، گوتی:
تەنیا دەمەویست بزانی تا کو چەند لە گەل تەو بە کەت راستگۆیت،
برۆ رینگای عیرفانت موبارە ک ییت.

بۆيە كاتى ھەقى كەسم لەسەر نەما، ئىدى رېنگاي چۆلەوانىم
گرتەبەر و پۇيشتىم بەرەو بەيتولمەقدىس.

(التشوف إلي رجال التصوف، ٤٣٤) (قصص الأولياء، ٣٥)

ئەي ھاونشيني ئەو كەسەي يادت دە كا،
من كەي تۆم لەياد كرددوو، تا يادت كەم؟!!

حەلاج

جاریکیان مه جنونی عامیری سه گیك ده بینیت، به هله داوان
ده چیتته لای و خواردن و خواردنه وهی بو دهبات و تهنانهت ماچیشی
ده کات و پریزیککی زوری لی ده گریت.

خەلکى لەم کارەى واقیان وڤدەمىنى و بە گلهیى و گازاندهوه
دهلین: ئەرى مەجنون تو شیت بویت! ئەوه سه گه سه گ!

مەجنونیش وه کو ئەوهى نه باى بى و نه باران، بى لا کردنهوه
لايان دهلی: برۆن و لەمن گهړین. من ئەو سه گه م جارێک له
کۆلانى مالى لهیلاوه بینيومه.

(دل و عشق ، ۲۸۱)

کاتی گویت له قسهی ئههلی دل دهبی

ههلمهچۆ، مهلی ههلهیه و وانیه.

تۆ ئههلی گفتوگو نیت، ئهمهیان خهتایه.!

حافزی شیرازی

پرسیاریان له فهتھی موسلی کرد، راستگویی چیه؟
دهستی خسته نیو کورهی ئاسنگه رییه که یه وه و پولیه ئاسنیکی
سوورکراوی دههینا و ئەمدهست و ئەودهستی پیکرد، گوتی:
راستگویی ئەمهیه، متمانهت به پهروهردگار ههیت.

تہ نیا حاجی

Tanya Haji | تہ نیا حاجی

public channel

Description

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

♥ چہ نالیک تاییہت بہ کتیب و بابہتی جیاواز ♥

ئہم کتیبہ لہ لایہن { ئاقان بہ ہجہت }
کراوہ بہ دیاری بو خوینہ ران

چہ نال

<https://t.me/tanyahaji7>

t.me/tanyahaji7

Invite Link

بلاوگراوهگانی ناوهندی پهها

ژ	ناوی کتیب	ناوی نووسهر
۱	نیسلام یان نیلحد	و/ نهیاد نادر
۲	جوانتر بیربکهوه	سبحان سهد
۳	دیپری نامهگان	تهنیا محهمهد
۴	کچی کافرؤش	هیدی سلیم
۵	هونهری جهنگ	ن/ سون تزو و/ نیاز مهستی
۶	بیانو	ن/ رۆزمیتری بۆردهر و/ محمد جهمیل عهلی
۷	عاشقانه دیم	زامدار قادری
۸	چیرۆکی رهوشته بالاکان	محمد کهریم حاجی
۹	نایا دهکری خوین درووست بکری؟	ئهحمهد محهمهد نهقاش
۱۰	بوختهیهک له ژیاننامهی زانا و پیاوچاگانی کورد	زانا قهرمداغی
۱۱	ستیف جۆبیز کی بوو؟	ن/ پام پۆلئا جک و مهگ بهلقسۆ و/ رهوند جهکیم
۱۲	بهختهومرترین نافرمت له جیهاندا	ن/ عائض القرني و/ نیاز مهستی
۱۳	بوختهیهک له ژبانی عهلی کورپی حوسین (زین العابدین)	عبدالرحمن محمدامین
۱۴	ماهی نوورین	هیدی سلیم
۱۵	ئهبولحهسهنی ئەشعهری (فوتابخانه کهلامی و فهلسهفیهیهکهی)	عهدنان ئەمین
۱۶	ئهتهگیکی فهسکردن	ن: د: ئیهاب فکری و/ دمشنی تالیب شوانی
۱۷	۱۰۱ کۆدی بهربهرؤسا	ن/ جیهاد التریانی و/ ئهحمهد حمدامین مهنتک
۱۸	فیقهی سانا	خ. رهشید رهحیم

نیاز مهستی		
م. جاسم کەرکووکی	لابردنی گومانه‌گان له‌سه‌ر ئاهه‌نگگیران به‌بۆنه‌ی یادی له‌دایکبوونی پێغه‌مبهرمان	١٩
ن/ محمد سعید رمضان البوطي و/ محمهد مه‌لا سع‌الدین	لا یاتی‌ه‌ الباطل	٢٠
ر‌ه‌وه‌ند چه‌کیم	١٠١ چیرۆکی سه‌رسو‌ر‌ه‌ینه‌ر	٢١
ن/ ئه‌شه‌رف عوسمان و/ ئه‌یاد فه‌همی	نامۆزگاری باوکیك بۆ رۆله‌که‌ی	٢٢
ن/ محمد سعید رمضان البوطي و/ عومهر ر‌پ‌شاوی	تاوانه‌ ده‌روونییه‌گان	٢٣
ن/ عبدالله المغلوث و/ مو‌حسین ئه‌مین	به‌یانی جوانتر ده‌بی‌ت	٢٤
ن/ که‌ریم شازه‌لی و/ نیچ‌یروان جاسم وه‌لی	گه‌وره‌ بزێ	٢٥
ن/ که‌ریم شازه‌لی و/ ه‌ندری‌ن هه‌ژار	په‌روه‌رده‌ی ژیرانه‌	٢٦
ن/ محی الدین ابن عربی و/ یاد نوورسی- بوشرا خۆرانی	دره‌ختی گه‌ردوون	٢٧
ئه‌حمه‌د محمد سه‌عید	ژیانه‌وه‌ی ده‌له‌گان	٢٨
ن/ محمد سعید رمضان البوطي و/ عومهر ر‌پ‌شاوی	ر‌پ‌بازینکی په‌روه‌رده‌یی تاقانه‌ له‌ قورئاندا	٢٩
ن/ بریایان تریسی و/ داستان شه‌ریف	بیرکردنه‌وه‌ت بگۆره‌ ژیان‌ت بگۆره‌	٣٠
ن/ یاسر عبدالکریم بکار و/ ر‌ه‌وه‌ند چه‌کیم	١٠ خال پ‌یشچوونه‌ زانکۆ	٣١
ن/ عه‌لی ته‌نتاوی و/ دیار ئیبراهیم سه‌نگه‌سه‌ری	چیرۆکه‌کانی زیان	٣٢
نه‌ه‌رۆ جه‌رجیس	زمانی دووهم	٣٣
ن/ موسته‌فا حوسنی	سلاوت لی بی ئه‌ی پ‌یغه‌مبهری خوا	٣٤

۳۵	فېربوونى فەرەنسى	ۋ/بەسام مەحمود
۳۶	فەرەنگى دەرمان	نەخمەد گۈن
۳۷	دوایین پیاۋى ئەندەلووس	زامدار قادىرى
۳۸	لەگەن خەنگدا	ن/ ئەلى ئەنتاۋى ۋ/ ئەياد فەھمى
۳۹	مرۇفە ۋ دادبەرۋەرى خۇدا لە زەۋىدا	ن/ محمد سعید رمضان البوطى ۋ/ عومەر ئەخمەد نىزامى
۴۰	نزاگانى مەۋلانا	كۆساران ئەخمەد
۴۱	رەۋىتى گىتوگۇ لە قورئانى پىرۇزدا	ن/ محمد سعید رمضان البوطى ۋ/ ئەمجد تەھاۋى
۴۲	يادى پياۋچاكان	ن/ عەتتار نەيشاپوورى ۋ/ كۆساران ئەخمەد
۴۳	۱۰۱ كۆدى ئارىۋس	ن/ جيهاد التربانى ۋ/ ئەخمەد حىدامىن مەنتك
۴۴	ئەوروپا لە تەكئەلۇزىاۋە بەرەۋ رۇحانىيەت	ن/ محمد سعید رمضان البوطى ۋ/ ديار ئىبراھىم سەنگەسەرى
۴۵	پەندەكانى سەدى	ن/ غولئامرەزا سەۋالونى ۋ/ مەھدى عەبدوللا
۴۶	سەدى (شاعىرى عىشق ۋ زىان)	ن/ د.مەنۇچەر دانش پىرۇھ ۋ/ مەھدى عەبدوللا
۴۷	خالبەندى رېساگانى بەكارھىنانى بە نووسىندا	جووتيار قارەمان
۴۸	جلاء الخاطر بە كوردى	ن/ شىخ عبدالقادر گەيلانى ۋ/ عبدالرحمن محمد امين
۴۹	فىزىيى بەختەۋەرى	ن: سەئىد نوبان ۋ: ئەياد فەھمى
۵۰	۴ شەقامى سەركەۋتن	ن: د. ئىھاب فەكرى ۋ: مەحمود ياسىن

ن: ژان توولئ و: ههدیه عملی	دوکانی خوځوژئ	۵۱
ن: کهریم کاکه	ماچی پهکهم	۵۲
ن: مستهفا مهستوور و: بیژن توفیق	پرووی نازمنینی خودا ماچ که	۵۳
ن: وهسیم یوسف و: کامهران عومهر	دەرگاکانی میهرهبنانی	۵۴
زامدار قادری	مورییدی جهزرتی پهروانهم	۵۵

موریدی حسی زره تی په روانه م

رۆژانه به بهردهم مالى خه يالما پياسه ده كه يت.
هه ميشه ههز ده كه م پیت بلیم:
بوسته ئازیز!
قسه يه كم بو گوتن هه يه.
نیگایه كم بو بینین هه يه.
كه چى دل بهر.
نه تو - بن فهرموو - دیتته پیش!
نه من شهرمی - فهرموو - م ده شكی!

Cover Design: Bassam Mahmoud (@bassamart10)

1234567890

ههولیر، بازارى رۆنشلیبری، ته نیش پارێزگا

+964 750 406 6674

لاره ندى رهها Nawandi Raha

ناره ندى رهها
بازار و بازرگانه